

נתן לה גט — צריבה להמתין שלשה חדשים.
אלא בזנות, זונות בקטנה לא שכיה.

והוינו בה: גיורת ומשוחררת, דשכיה בה
זנות — ליגוזר בהן המתנה להבחין בין זרע
שנזרע שלא בקדושה לבין זרע שנזרע
בקדושה!

ומשנין: הוּא, שמואל, דאמר רבי יוסף,
שלא גור, וכמו שמשמעות הגמרא טعمו, לפי
שאה מזונה מתחפכת ומפסידה את הזוג
כדי שלא תעבור מהזנות.

דתנית: הגירות והשבوية והשפחה, שנפדו
ושנתגיירו ושנשתחררו — צריבות להמתין
ג' חדשים, דבריו רבי יהודה.

רבי יוסף מתיר ליארים ולינשא מיד.
אמר רביה: מיי טעמא דרבוי יוסף?

קסבר רבי יוסף, אשה מזונה — משמשת
במוח, כדי שלא תעבור.

אמר ליה אבי: בשלמא גיורת, משמשת
במוח ואינה מתהברת, כיון דעתה לאיגורי
מנטרת נפשה, שומרת עצמה מלעתהבר, כדי
להבחין בין זרע שנזרע בקדושה ובין זרע
שנזרע שלא בקדושה.

שבوية ושפחה נמי, דשמי עלי ממרייהם,
ששותם מאדניין שעומדות להשתחרר
וממנטרו נפשיהם.

אלא שפחה, היוצאת לחפשי בהוצאה שנ
ועין, שאינה יודעת שהיא עתידה להשתחרר
— היכי משכחת לה שתשמור עצמה
מלעתהבר?

וחתנן לעיל [לג ב] לגבי שנים שקידשו
ובשעת חופה התחלפו נשותיהם: אם هي
קטנות שאינן ראויות לילד — מהזירין אותן
מייד, ואין צורך להמתין?

אמר רב גידל אמר רב: האמור במשנה זו
— הוראת שעיה היתה, ואין למוד ממנה
لتמיד.

ותהמה הגمرا: מבלל, רחואי הוראת
שעה??

והיינו, האם יתכן לומר שמשנתנו באה לשפר
מעשה שאירע, והוורו בו הוראת שעיה להתייר
להנשא מיד, ואינה הוראה לתמיד? והרי
לשון המשנה מורה שכך צריך לנזהר תמיד!

אלא, כך יש לומר: בחוראת שעיה היתה,
שאין גוזרים בה להמתין, היה וחילוף נשים
בשעת חופה הוא מקרה לא שכיה.

ליישנא אחרינא, אמר לי כך:

אמר שמואל: כוון צריבות להמתין שלשה
חדשים, חוץ מגירות ומשוחררת גדולות.

ומכך אמר שמואל חוץ מגירות גדולה,
МОוכח שכולן הצריכות להמתין, הן גדולות,
אבל קטנה בת ישראל — אינה צריכה
להמתין ג' חדשים לדברי שמואל.

במאי?

אי במיאון — האמרה שמואל חדא זימנא!

אי בנט — הא אמר שמואל דבריא,
 שצריכה להמתין.

דאמר שמואל: מיאנה בו — אינה צריכה
להמתין שלשה חדשים.